

020 Schrijft

In de horrorfantasythriller *De Uitverkorene* strijdt een vampier tegen duistere krachten.

Tekst Jos Verdonk Beeld Sandra Hoogeboom

Cynthia Fridsma (1968), bood zichzelf voor deze rubriek per e-mail aan. 'Natuurlijk begrijp ik dat jullie niet zitten te wachten op een recensie-exemplaar van een onbekende schrijfster. Wie weet, vinden jullie er geen zak aan!'

Tja, dat risico loop je. *020Schrijft* legt de lat hoog als het om literatuur gaat. Maar Cynthia heeft het mis: we zijn gekieteld en gaan de uitdaging aan.

We spreken af in café-restaurant De Pont, aan de noordoever van het IJ. Vertrouwd terrein voor Fridsma. "Ik woon in Noord, zeventien-hoog met mijn man en onze twee konijntjes."

Het schrijven zat er bij haar al jong in. "Toen ik een jaar of acht was, schreef ik een sprookje. Dat ging over een hond en een eend. Ik heb er zelfs een prijsje mee gewonnen. Mijn moeder kwam uit voormalig Nederlands-Indië. Zij vertelde me altijd spookverhalen.

Het bovennatuurlijke heb ik met de paplepel ingegoten gekregen en haar verhalen heb ik een beetje in mijn boek verwerkt. Helaas is ze twee jaar geleden overleden. Dat ik daarna ben gaan schrijven komt min of meer door mijn moeder."

Fridsma vertaalde en bewerkte haar eigen Engelstalige roman *Hotel of Death: The Chosen One* op verzoek van haar Nederlandse

uitgever. "Daarvoor heb ik altijd in het Amerikaans-Engels geschreven. Ik ben vertrouwd met die taal: bijna al mijn vrienden wonen in de Verenigde Staten."

The Chosen One werd *De Uitverkorene*. Het gaat over Sybil Crewes, een onverschrokken dame die leiding geeft aan Nightbird, een geheime organisatie die de strijd aangaat met zombies, geesten, vampiers en ander bovennatuurlijk duister gespuis. Wat de wereld en de lezers aanvankelijk niet weten is dat Sybil stiekem ook een vampier is, maar dan een goeie! De andere hoofd-

persoon in *De Uitverkorene* is de onsympathieke schuinsmarcheerder Richard McKenna. Enkel met zijn bloed kan de vloek van een eeuwenoud boek worden opgeheven. Maar dat weet Richard natuurlijk nog niet.. "Tijdens het herschrijven heb ik dingen geschrapt die ik niet zo goed vond", zegt Fridsma. "Er gebeurt veel in het boek,

je verveelt je geen moment. Het is een thrillerverhaal met veel horrorelementen. Ik ben fan van de horror/fantasy-serie *Buffy the vampire slayer* en ook van 24 met Kiefer Sutherland. Ik hou van schrijvers als Stephen King, Clive Barker en Philip K. Dick. Allemaal inspiratiebronnen."

Door een handblessure, het gevolg van complicaties tijdens een operatie, kan Fridsma niet snel typen en maakt ze veel typefouten. "Ik heb last van een tremor in mijn hand en draag een brace. Door mijn gezondheidsproblemen kon ik niet op kantoor blijven werken. Ik krijg een kleine uitkering. Ik ben nu freelance schrijver en werk vanuit mijn huis. Ik dacht: 'Je moet toch wát gaan doen.' Toen ik voor het eerst mijn eigen boek in mijn handen had, was dat heel bijzonder." De schrijfster mag dan op papier een fascinatie voor bloed hebben, in het dagelijks leven is dat anders. "Zelf kan ik helemaal niet tegen bloed. Ik hoef er maar een druppeltje van te zien en ik val flauw. Misschien ben ik daarom zo gefascineerd."

De Uitverkorene eindigt met een bloedspannende finale, die weer de aftrap is voor een tweede en derde deel. "Die delen zijn inmiddels ook af. In het tweede deel, *De zwarte weduwe*, speelt de aanslag in 2013 tijdens de marathon van Boston een belangrijke rol. Ik heb de feiten met fictie verweven. En nu werk ik aan een science-fictionboek, *The Lost Planet*. Het gaat over het leven op een vervuilde Aarde en speelt in 2094. Misschien ga ik ook nog eens een meer realistisch verhaal schrijven, want in de echte wereld gebeuren genoeg enge dingen. Denk aan Donald Trump, een idioot die aan de knoppen zit. Voorlopig hou ik het nog even bij fantasy en sf."

UIT: DE UITVERKORENE

Felicity keek haastig naar Jason terwijl ze de motor van de auto startte en zei: "We hebben geen tijd te verliezen!" Onhandig schakelde ze in de eerste versnelling. Ze was niet gewend aan een schakelauto; in Amerika reed ze altijd in een automaat, zoals de meeste mensen dat deden. Hier in Engeland kennelijk niet, bij het autoverhuurbedrijf hadden ze geen automaat. En ze reden ook nog eens aan de verkeerde kant van de weg! Het was beter geweest als Jason reed, maar hij was nog niet helemaal hersteld. Verleden week zweefde hij op het randje van de dood toen Harry hem had neergeschoten in een loods nabij Boston. Ze keek in de binnenspiegel. Een auto reed op een paar meter achter haar en knipperde naar rechts om hen in te halen. De motor gierde. "Je moet naar de volgende versnelling schakelen!" riep Jason. "Waarom rijd jij niet?" Ze trapte op de koppeling en met een protesterend geluid schakelde ze de auto in de volgende versnelling.

"Dat is beter," zei Jason en hij leunde terug in zijn stoel.

"Jij hebt makkelijk praten," zei ze.

"De beste stuurder staan aan wal," grinnikte hij. "Maar je moet het toerental van de auto zo laag mogelijk houden."

Cynthia Fridsma - *De Uitverkorene*
Celtica Publishing €16,50

EEN EXEMPLAAR VAN DE UITVERKORENE
WINNEN? ZIE DE MUGFILIPPINE OP PAGINA 39

Ook in *020Schrijft*?
Proberen kan altijd via:
redactie@mugweb.nl